

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **G. M.**, nar. ,
státní příslušností Gruzie,
bytem v ČR ,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky,**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2023, č. j. OAM-1101/ZA-ZA12-
ZA01-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení bylo dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.
2. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí nevychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu, odůvodnění nereflektuje individuální okolnosti jeho případu, je mechanické a je z něj zřejmá snaha o nalezení důvodů pro odmítnutí udělení mezinárodní ochrany žalobci, který je ve špatné situaci potenciálně vystaven hrozbě návratu do země původu, kde mu hrozí

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

vážné následky. Žalobce poukázal na definici újmy podle § 2 odst. 6 zákona o azylu. Dle žalobce žalovaný pochybil, pokud nerespektoval Politickou deklaraci a mezinárodní akční plán OSN z roku 2002, jedná se o tzv. Madridský mezinárodní akční plán. Žalovaný dále pochybil, když ignoroval lidskoprávní standardy, včetně práva na zdraví, sociální zabezpečení, zákaz násilí a diskriminace, které se plně vztahují na starší osoby. Žalobce poukázal na mezinárodní lidskoprávní dokumenty, rozsudky ESLP, je dle něj zřejmé, že existují nedostatky v ochraně práv seniorů. Žalovaný věděl, jaké jsou podmínky v zemi původu žalobce, ignoroval skutečnost, že se v ČR nachází žalobcův nejstarší syn, který je ochoten se o žalobce starat. Žalovaný se nezabýval tím, zda má žalobce v zemi původu nárok na bezplatnou zdravotní péči ani úroveň této péče. Žalobce je přesvědčen, že naplňuje důvody pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu a doplňkové ochrany dle § 14a téhož zákona, žádá o její případné udělení. Žalovaným nebyl řádně a dostatečně zjištěn skutkový stav, nedošlo k prokázání, zda současná situace v Gruzii umožňuje bezpečný návrat žalobce do země původu bez utrpění vážné újmy.

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že v případě žalobce neshledal důvody pro opakované meritorní posuzování žádosti, neboť žalobce neuvedl žádnou relevantní novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu. V Gruzii nedošlo od předchozí žádosti k žádné změně z hlediska § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Žalobce dle žalovaného prezentoval naprosto stejné motivy svého odchodu a neochoty se do Gruzie vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti, tj. zdravotní problémy, které by rád léčil v ČR. Dle žalovaného může žalobce své zdravotní problémy řešit v Gruzii, jak plyne z Informace OAMP – Gruzie: Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce. V Gruzii obecně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu a její občané nebo osoby bez státního občanství ji neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a zákona o azylu. Země rovněž ratifikovala a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků a umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
4. Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
5. Žalobce podal dne 15. 2. 2023 žádost o udělení mezinárodní ochrany, která mu rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 6. 2023, č. j. OAM-145/ZA-ZA11-ZA20-2023, nebyla udělena. Následně podal dne 10. 8. 2023 opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, která byla napadeným rozhodnutím shledána nepřipustnou a řízení bylo zastaveno.
6. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Nebyly zde žádné skutečnosti ve smyslu § 32 odst. 9 zákona o azylu, podle kterého *při posuzování žaloby ve věci mezinárodní ochrany soud zohlední i nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí ministerstva, jedná-li se o takové skutečnosti, které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy; v tomto rozsahu není soud vázán žalobními body. Mají-li skutečnosti podle věty první vliv na rozhodnutí správního orgánu ve věci samé, soud napadené rozhodnutí zruší a*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

věc vrátí k dalšímu řízení žalovanému. Po zhodnocení všech relevantních skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

7. Soud vyšel v dané věci z následujících právních předpisů:
8. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je *žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.*
9. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*
10. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
11. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.*
12. K námitkám žalobce soud předně uvádí, že tyto je třeba vnímat ve světle skutečnosti, že vzhledem k tomu, že se v jeho případě jednalo již o opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou žalovaný posoudil jako nepřipustnou, nezabýval se touto žádostí žalovaný meritorně, pokud jde o zkoumání důvodů pro udělení azylu či doplňkové ochrany žalobci. Směřují-li tedy námitky žalobce do merita věci, nebyla jeho žádost v tomto ohledu žalovaným (znovu) posuzována.
13. Zákon o azylu u opakovaných žádostí vyžaduje přísnější podmínky pro jejich meritorní posouzení, kdy konkrétně je zapotřebí, aby žadatel uvedl, nebo aby se objevily relevantní nové skutečnosti. Důvodem této úpravy je mj. snaha omezit opětovné podávání žádostí, které již byly jednou meritorně posouzeny, z totožných důvodů bez uvedení dalších relevantních informací. Institut opakované žádosti představuje ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu možnost opětovného meritorního posouzení žádosti, avšak pouze v odůvodněných případech. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009 č. j. 9 Azs 5/2009 - 65: *„Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času...“* Aby mohla být žádost žalobce meritorně posouzena, bylo třeba, aby ten uvedl nebo aby se objevily nové skutečnosti předpokládané zákonem o azylu. Ten stanoví (11a odst. 1 zákona) dvě podmínky, které musí nové skutečnosti splňovat. Musí jít o skutečnosti, které bez zavinění žadatele nebyly v původním řízení zkoumány, a dále musí jít o takové skutečnosti, které svědčí o tom, že by žadatel mohl být vystaven pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma dle § 14a zákona o azylu.
14. V případě žalobce se jednalo již o opakovanou (tj. druhou) žádost o udělení mezinárodní ochrany, proto se žalovaný primárně zaměřil na posouzení její přípustnosti a bylo zkoumáno, zda žalobce uvedl nebo se objevily relevantní nové skutečnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

15. Žalobce ve své žalobě nenamítl v tomto ohledu ničeho, nepoukázal na žádné relevantní nové skutečnosti, které by se měly v jeho případě objevit a neměly být zohledněny, nezmínil žádné skutečnosti, které by měl žalovanému nově sám uvádět. Žalobní námitky neodpovídají tomu, že žalobcova žádost nebyla první žádostí, ale šlo již o žádost opakovanou.
16. Namítá-li žalobce obecně nedostatečně zjištěný skutkový stav věci ze strany žalovaného, kdy žalovaný dle žalobce neměl dostatečně zohlednit individuální okolnosti případu, není tato námitka důvodná. Žalovaným byly zohledněny veškeré žalobcem tvrzené skutečnosti k jeho druhé žádosti, tyto byly dány do kontextu jeho sdělení, která byla zjištěna v řízení o žádosti první. Zároveň nebyly dány ani žádné jiné relevantní skutečnosti, které by mohly mít vliv na posouzení přípustnosti žádosti.
17. Skutečnost, že žalobce nesdělil ke své druhé žádosti žádné nové skutečnosti, byla zároveň potvrzena samotným žalobcem, který ve vyjádření ke své druhé žádosti výslovně potvrdil, že důvody podání druhé žádosti jsou tytéž, jako byly důvody podání žádosti první.
18. Jak plyne z rozhodnutí žalovaného ve věci první žádosti žalobce, k této žádosti žalobce sdělil, že je pravoslavný křesťan, není členem žádné politické strany a nemá žádné politické přesvědčení. Má manželku a čtyři děti, kdy nejstarší syn žije v ČR, ostatní žijí v Gruzii. V ČR žádal o azyl žalobcův druhý syn. Do ČR přijel v listopadu 2022. V roce 2019 pobýval v Praze a ve Španělsku jako turista. Ke zdravotnímu stavu uvedl, že zhruba před šesti měsíci měl krvácení do mozku, bolí jej břicho a necítí nohu. Rád by se zde nechal vyšetřit od lékaře. Jinak je soběstačný člověk, nepotřebuje asistenci dalších osob, postará se o sebe sám. S mozkovou příhodou se léčil v Gruzii, ale tamní zdravotnictví není na dobré úrovni. O mezinárodní ochranu žádá ze zdravotních důvodů. V ČR by se chtěl nechat řádně vyšetřit a rád by zde zůstal s nejstarším synem, který zde žije se svou moldavskou kamarádkou a hledá si práci.
19. Při pohovoru k této žádosti žalobce sdělil, že v Gruzii neměl žádné potíže se státními orgány. Jediné potíže se týkaly hledání práce. Byl asi měsíc hospitalizován s krvácením do mozku v nemocnici, docházel i do dalších nemocnic. Svou diagnózu ani léky, které mu byly předepsány, si žalobce nepamatuje. Po příjezdu v roce 2022 do ČR zde nic nedělal, pouze chodil po Praze. Lékařkou péči doposud v ČR nevyhledal, neboť není pojištěn a léčbu by musel platit. Chtěl by se nyní dát do pořádku a najít si práci. V Gruzii má totiž dluhy u banky a u známého. Peníze si vypůjčil pro potřebu rodiny. Nyní by chtěl dluh splatit. V současnosti jej ale bolí noha a má výpadky paměti.
20. Ke druhé žádosti žádné relevantní nové skutečnosti nezmínil. Sdělil, že je pravoslavný křesťan, nebyl politicky aktivní. Je ženatý, jeho manželka žije v Gruzii, má čtyři děti, všechny jsou gruzínské státní příslušnosti. Nejstarší syn nyní žije v Praze, ale žalobce neví, jaký zde má pobyt, ostatní děti žijí v Gruzii. Druhý syn zde žádal o azyl, ale vrátil se zpět do Gruzie. V Gruzii žalobce naposledy bydlel ve svém bytě, neví ale, jestli v něm má registrovaný pobyt. Domácnost sdílel s manželkou a dětmi. Do ČR přijel v listopadu 2022. V minulosti pobýval jako turista v Praze a ve Španělsku. V ČR žádá o mezinárodní ochranu již podruhé. Ke svému zdravotnímu stavu žalobce uvedl, že loni měl dvakrát mrtvici, bolí jej břicho. Není mlád a má potíže s očima. Pravidelně léky ale neužívá, neboť neví, co má brát a co ne. Půjde teprve k lékaři. Má též problémy s pamětí. Důvody podání žádosti jsou stejné, jako byly u první žádosti. Dluží bance i soukromým osobám, má i zdravotní problémy. Rád by se zde léčil, pokud se to podaří.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

21. Žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na své závěry z rozhodnutí o první žádosti žalobce, ve kterém na základě tvrzení žalobce a dalších podkladů shledal, že v zemi původu žalobce je dostupná lékařská péče a žalobce ji v minulosti i využil. Žalovaný dále uvedl, že mu není známo, že by žalobce v ČR podstupoval v současnosti natolik závažnou léčbu, že by mu bránila ve vycestování do Gruzie. Dle žalovaného uvedl žalobce ke své druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany naprosto stejné důvody jako k žádosti první, tj. zdravotní důvody, kdy by své zdravotní problémy rád řešil na území ČR. Ze zdravotnické dokumentace zařízení žalovaného dle žalovaného plyne, že žalobce trpí chronickou gastritidou a má úraz na levé dolní končetině v oblasti nártu. Dle žalovaného skutečnost, že může žalobce své zdravotní obtíže řešit ve vlasti, plyne z Informace OAMP – Gruzie: Situace gruzínských občanů vracějících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce. Žalovaný doplnil, že na základě této zprávy a dalších veřejně dostupných informací nedošlo k žádné změně, která by mohla v případě žalobce představovat relevantní novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu. ČR považuje naopak Gruzii za tzv. bezpečnou zemi původu.
22. Dle soudu je z výše uvedeného zjevné, že důvodem podání první žádosti žalobce byl jeho zdravotní stav, kdy žalobce konkrétně uváděl, že by se chtěl nechat vyšetřit, kdy dále sdělil, že by zde rád zůstal se svým synem. Ke druhé žádosti žalobce shodně uvedl, že by se rád v ČR léčil, pokud to bude možné. Důvody podání žádosti byly tedy u žalobce opětovně tytéž.
23. Žalobce k oběma svým žádostem dále shodně podotkl, že je v zemi původu zadlužen, a to u banky a soukromé osoby, přičemž dodal, že by chtěl dát do pořádku svůj zdravotní stav a své závazky splatit. K první žádosti doplnil, že by si chtěl najít práci. K těmto sdělením žalobce soud uvádí, že pakliže měl žalobce v úmyslu hledat již v době řízení o jeho první žádosti v ČR práci, pak aniž by soud jakkoli zlehčoval jeho zdravotní stav, lze z jeho úmyslu pracovat usuzovat, že byl patrně jeho zdravotní stav takový, že by takové řešení umožnil, nešlo tedy o takové zdravotní obtíže, které by žalobci zcela znemožňovaly výkon práce. Dle soudu je též vhodné se pozastavit nad tím, že žalobce nevysvětlil, jak by si svou léčbu v ČR vlastně představoval, jestliže k první žádosti uvedl, že důvodem jejího podání je přání se zde léčit, kdy však při pohovoru též zmínil, že lékaře ještě nevyhledal, neboť nemá zdravotní pojištění a léčbu by si musel hradit. Žalobce tedy minimálně v době podání první žádosti a krátce poté lékaře v ČR ani nevyhledal, a to z finančních důvodů za situace, kdy bez dalšího nic nenásvědčovalo tomu, že by měl mít dostatečné prostředky za tímto účelem do budoucna, když naopak uvedl, že je ve vlasti zadlužen a v ČR by chtěl najít práci a dluh splatit. Žalobce zároveň neupřesnil, jak by konkrétně měla jeho léčba v ČR vypadat. Ke druhé žádosti žalobce sdělil, že by se zde rád léčil, pokud se to podaří, avšak ani napodruhé neuvedl, jakým způsobem by měla být jeho léčba v ČR zajištěna a řešena. Nadto sám tak dodal, že si nepamatuje, jaké léky mu byly předepsány a nyní žádné nebere. Lze doplnit, že z výpisu z karty žadatele z října 2023 plyne, že žalobce je již pojištěn u VZP, avšak tato skutečnost nemůže na výše uvedeném sama o sobě bez dalšího nic změnit.
24. Tvrzení žalobce v žalobě, že se žalovaný nezabýval tím, jaká je úroveň péče v Gruzii ani tím, zda jde o péči bezplatnou, je nepravdivé, neboť žalovaný, byť se nezabýval meritorním posouzením druhé žádosti žalobce, přesto v rámci hodnocení toho, zda byly žalobcem sděleny relevantní nové skutečnosti, uvedl informace, které zjistil ohledně žalobcova zdravotního stavu, kdy k tomu odkázal na své závěry uvedené v rozhodnutí o žalobcově první žádosti a závěry odborné zprávy OAMP se závěrem, že v Gruzii funguje státní i

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

soukromé zdravotní pojištění, všeobecné zdravotní pojištění je otevřené všem občanům Gruzie. Žalobce má možnost léčit své zdravotní obtíže ve vlasti, jak vyplývá z odborné zprávy zabývající se mj. zdravotním systémem v Gruzii. Ostatně, jak též žalovaný podotkl, žalobce v minulosti své zdravotní problémy ve vlasti řešil. K tomu žalobce sice uvedl, že léčba v zemi původu není na takové úrovni jako například v ČR, nicméně nebylo zjištěno, že by žalobci nebyla ve vlasti v tomto ohledu zajištěna dostatečná péče, žalobce žádné konkrétní závady nezmínil. Soud nikterak nezpochybňuje možnou obecně zhoršenou kvalitu zdravotní péče v Gruzii oproti ČR, avšak žalobce nevytkl žádné konkrétní vady, se kterými by se měl v Gruzii při léčbě potýkat, naopak se dle svého sdělení měl léčit v nemocnici a navštívit ještě další nemocnice. Žalovaným bylo rovněž adekvátně poukázáno na to, že žalobcův stav není nikterak akutní ve smyslu, že by mu měl bránit ve vycestování do Gruzie, kdy žalovaný si za účelem tohoto zjištění vyžádal výpis zdravotní dokumentace žalobce. Z této zprávy ze dne 15. 8. 2023 plyne, že žalobce trpí chronickou gastritidou na terapii, stp. úrazu LDK – nártu, KP kompenzovaný.

25. Přestože soud nezpochybňuje, že návratem žalobce do Gruzie by patrně došlo ke zhoršení jeho životní úrovně, nejedná se v případě možných horších podmínek v nemocnicích či špatných ekonomických poměrů jak u žalobce, tak i v jeho zemi původu, bez dalšího o azylově relevantní důvody, kdy u žalobce nebyla zjištěna žádná mimořádnost. Neuvedl, že by mu mělo v souvislosti se zadlužením hrozit nějaké nebezpečí a neuvedl ani, že by mu v zemi původu nebyly tamní státní orgány v takovém případě schopny poskytnout pomoc. Nejedná se o skutečnosti dle § 11a odst. 1 písm. a) ani b) zákona o azylu.
26. Co se týče namítané skutečnosti, že žalovaný neřešil, že by žalobce chtěl na území ČR zůstat se svým synem, soud uvádí, že žalobce žalovanému v žalobě konkrétně vytkl, že se nezabýval tím, že by se o něj v ČR mohl starat jeho syn, který zde žije. Sám žalobce však ke své první žádosti sdělil, že je samostatný a ničí pomoc nepotřebuje. Skutečnost, že by zde zůstal rád se synem, nedal tehdy, ale ani u sdělení ke druhé žádosti nikterak do kontextu zajištění nutné péče. Sám žalobce prve v průběhu řízení negoval, že by se o něj měl kdokoli starat, ať již v ČR či ve vlasti. Přání žalobce žít zde se synem je pochopitelné, avšak nejedná se o relevantní novou skutečnost. Odkazuje-li žalobce na to, že by se o něj v ČR mohl starat jeho syn, pak lze dodat, že se sdělení žalobce vyplynulo, že v Gruzii žije zbytek jeho rodiny, konkrétně manželka a tři děti, není tedy důvod, proč by se o žalobce nemohli postarat po jeho návratu do vlasti i tito členové jeho rodiny.
27. Lze shrnout, že žalobcem nebyly tvrzeny žádné nové skutečnosti, jak i sám žalobce potvrdil v rámci svých sdělení ke druhé žádosti. Žádné nové relevantní skutečnosti se v jeho případě ani neobjevily.
28. Namítá-li dále žalobce, že se domnívá, že jsou u něj dány důvody pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu či doplňkové ochrany dle § 14a téhož zákona, pak soud uvádí, že vzhledem k tomuto tvrzení je podstatné, že žalovaným byla žádost žalobce vyhodnocena jako nepřijatelná, proto se žalovaný žádostí meritorně nezabýval a detailně se tak nezaobíral tím, zda jsou u žalobce dány důvody pro udělení azylu či doplňkové ochrany.
29. V tomto ohledu je nedůvodná dále námitka, že žalovaný pochybil, pokud nerespektoval Politickou deklaraci a mezinárodní akční plán OSN z roku 2002, tzv. Madridský mezinárodní akční plán a kdy rovněž dle žalobce ignoroval lidskoprávní standardy, včetně práva na zdraví, sociální zabezpečení, zákaz násilí a diskriminace, které se plně vztahují na starší osoby. Žalovaný se stavem péče v Gruzii, jak už bylo uvedeno, detailněji nezabýval,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

pouze odkázal na své dřívější závěry o tom, že žalobce má možnost vyhledat v Gruzii zdravotní péči.

30. Nedůvodná je rovněž námitka, že nedošlo k prokázání, zda současná situace v Gruzii umožňuje bezpečný návrat žalobce do země původu bez utrpění vážné újmy. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že od předchozího posouzení nebyly v tomto ohledu zjištěny žádné nové relevantní skutečnosti, v zemi původu nenastaly od té doby žádné podstatné změny. K tomu soud uvádí, že žalobce předně nezmínil žádné konkrétní skutečnosti, které dle něj měly být ve vztahu k bezpečnostní situaci v Gruzii zohledněny, a to ani v průběhu řízení, ani nyní v žalobě. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o první žádosti je z konce června 2023 a napadené rozhodnutí je z poloviny srpna, považuje soud hodnocení žalovaného za adekvátní. Situaci v Gruzii se žalovaný zaobíral v dřívějším rozhodnutí.
31. Pakliže bude žalobce chtít na území ČR v budoucnu opět pobývat, je nezbytné, aby si za tímto účelem opatřil potřebné pobytové oprávnění ve smyslu zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR. K tomu se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2005, č. j. 7 Azs 187/2004, kde uvedl: *„Azylové řízení je prostředkem poskytnutí ochrany těm příslušníkům cizích států, kteří jsou na území státu původu vystaveni pronásledování ve smyslu tohoto zákona nebo kteří mají odůvodněný strach z takového pronásledování. Jak je patrné, zákonodárce nekonstruoval toto řízení jako prostředek k legalizaci pobytu na území České republiky či jako možnost získat zde pracovní povolení. Jestliže tedy stěžovatel žádá o legalizaci pobytu v České republice, bude se muset podrobit režimu jiného zákona, a to bez ohledu na „složitost mechanismů“, které tento upravuje.“*
32. Soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
33. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 4. 12. 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.